

[ROZPAŚĆ *sb f*

o oraz a jasne.

sg G rozpaści. ◊ A rozpaść. ◊ I rozpaścią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Głęboka dziura w ziemi, przepaść: Iálfkinia fkalna była głęboka w té czáfy/ Y ftráfzliwa z ogromnéy rofpáści [*spelunca alta fuit vastoque immanis hiatu VI 236*]/ tę láfy Ciemne zewfząd okryły *VergKoch* 158, 205.

Wyrażenie: »rozpaść otwarta«: á to rzékłfzy [*wieszczka*] w onéy burzliwości/ W rofpáść otwártą wefzłá [*antro se immisit aperto VI 261*] *VergKoch* 159.

Cf **ROZPADLINA**

RS